

[Søren Olesen.]

Noget tilsvarende kan man sige om leje-
loven. I den er der også mange ting, som i
nogen måde modvirker det, der er lovens
hensigt. Da man indførte et lejestop, var
det jo for at forhindre misbrug fra husejernes
side overfor lejerne i den nødsituation, de
var i under den eksisterende boligmangel,
men hvis ordningen på nogen måde kommer
til at virke sådan, at vedligeholdelse og for-
bedring af de gamle ejendomme bliver for-
sømt, er vi jo kommet ind på en meget dårlig
politik og en dårlig økonomi, idet lejlig-
hederne i de gamle ejendomme efterhånden
bliver mindre beboelige. I virkeligheden er
det både i ejernes og lejernes interesse, at
de ældre ejendomme vedligeholdes og for-
bedres. Man har indtryk af fra de frivillige
lejeforhøjelser, der har været foretaget, og
hvor der har ligget forbedringer til grund,
at lejerne har været ret villige til at gå ind
på en lejeforhøjelse, som svarer til de fore-
tagne forbedringer. God vedligeholdelse og
forbedring af de ældre ejendomme er en
opgave, som man ikke må forsømme, men
det kan ikke nægtes, at man har været til-
bageholdende med vedligeholdelse og for-
bedringer af ældre ejendomme, som trængte
til betydelige forbedringer for at være tids-
svarende og sunde. Vedligeholdelse og for-
bedringer er ikke blevet foretaget, og det
forhold må man have rettet, det er i begge
parters interesse. Det er en uhyre kortsynet
politik, hvis man nu vil skyde hele forholdet
ud et år til og derved forhale påbegyndelsen
af en virkelig vedligeholdelse og forbedring
af de gamle ejendomme under forhold, som
både ejere og lejere kan være tjent med.
Jeg mener, at man må kunne finde frem til
en lovgivning, der sikrer, at en eventuel
lejeforhøjelse virkelig bliver anvendt til for-
bedring og vedligeholdelse af ejendommene,
og hvis man kan finde en måde at sikre dette
på, bør arbejdet komme i gang så hurtigt
som muligt.

I modsætning til et par af de foregående
ærede ordførere mener jeg, at 1. januar 1955
eller 1. oktober 1954 er for sen en frist; jeg
mener, at den nye lovs ikrafttræden burde
sættes til 1. juli 1954. Det ærede medlem hr.
Aksel Møller gik ud fra, såvidt jeg forstod,
at folketinget skulle have en forårsferie
eller sommerferie; men jeg mener, at disse
lovrevisioner er så vigtige, at ikke alene den

højtærede minister og embedsmændene må
tage fat på sagen og skaffe sig tid til arbej-
det, men at også folketinget snarest må tage
sig tid til at gøre dette arbejde, og hvis man
så ikke kan få tid til at holde ferie, må man
lade være. Det er efter min mening et krav,
befolkningen kan stille til folketinget, at
vi virkelig tager os tid til denne lovgivning
og gør det arbejde med den, som er nød-
vendigt. Det er jo muligt, at disse lovforslag
bliver denne samlings vigtigste forslag — en
skattereform bliver antagelig ikke færdig-
behandlet i denne samling; det er derfor
sikkert ikke for meget at sige, at spørgs-
målene om boligstøtteloven og leje-
loven bliver nogle af de vigtigste. Folketinget
burde derfor være besluttet på, at arbejdet
dermed skal tilendebringes i denne samling,
altså inden 1. oktober, og jeg vil mene, at
lovene burde gøres færdig så tidligt, at de
kunne træde i kraft 1. juli eller senest
1. oktober i år. Hvordan forslagene kommer
til at se ud, ved vi ikke; men efter min
mening gælder det om hurtigst muligt at få
taget fat på behandlingen af dem. Der må
jo foreligge et ret stort materiale tilgænge-
ligt for den højtærede minister, idet der ved
den forrige revision var nedsat et udvalg,
der arbejdede i ret lang tid, og man var,
såvidt jeg forstod, dengang enig om, at
den 1. april 1954 egentlig var sidste frist
for en ændring og en vis afvikling, i hvert
fald af leje-
loven. Dette materiale foreligger
stadig, der er i mellemtiden indsamlet nyt
materiale, og man må derfor kunne frem-
sætte forslag efter de principper, som rege-
ringen har tænkt sig at ville bringe i anvendelse.

Alvilda Larsen: Jeg vil gerne have lov at
gøre nogle enkelte bemærkninger om det ene
af de to lovforslag, vi behandler her, nemlig
forslaget til ændringerne i leje-
loven. Mit parti stemte imod leje-
loven i den affattelse, loven fik i 1951, og vi er derfor selvsagt
meget utilfredse med, at den højtærede mini-
ster nu foreslår loven forlænget uden
ændringer til 1. april 1955. Så sent som i dag
kan man i en kronik i „Politiken“ se denne
lov omtalt som et monstrum, som et mis-
foster i stedet for et lovværk — det siges fra
sagførerside — og jeg kan forsikre den
højtærede boligminister om, at lejerne og
deres organisationer ikke ser med blide øjne